

Høirekandidaterne og de valgte Mænd næppe fordret, medens de derimod rimeligvis have fordret, at Venstre, naar der skulde være Tale om en Overenskomst, maatte tage Hensyn til sin Tilstand, der saaledes er skabt i disse Stridens Aar, en Tilstand, der, som det fra vor Side er paastaet, og jeg tror med Rette, er skabt overvetende ved Venstres egne Feil, og at det navnlig ikke er muligt at tænke sig en Overenskomst uden at tage Hensyn til den Retstilstand, der er skabt i det Aar, Venstre nægtede at behandle Finantsloven. Det er et saa extraordinært Forhold, at jeg tror, at Høirekandidaterne meget vel kunne fordre, at der tages Hensyn til denne Tilstand, uden at man derfor i mindste Maade kunde sige om de Bedkommende, at de ere radikale. Jeg for mit Bedkommende skal tillade mig at tilføie, at jeg har sluttet min Valghandling med at sige — og jeg tror ikke, det kan stæde, at jeg gjentager det her — at det var mit Haab at komme til at deltage i en Overenskomst af en saadan Art, at alle Statsfaktorer og begge Partier kunde siges at være gaaet ud deraf med frelst Ore. Det er dog ikke noget radikalt Synspunkt, og jeg er overbevist om, at det har været den samme Stemning, der har været herskende hos de allerfleste Høire-Kandidater. — Endelig skal jeg endnu tilføie for mit eget Bedkommende, at jeg vedkjender mig at have udtalt, at jeg kunde tænke mig, at Folkethingets Høire kunde faae en Opgave at løse, som der jo ikke altid har været Veilighed for dem til at løse, nemlig som indtagende en noget stærkere mæglende Stilling, end det undertiden har gjort. Jeg har tænkt mig Muligheden af, at der fra Landstingets Side, naar vi virkelig kom til Forhandling om en Overenskomst, kunde stilles lidt overdrevne Fordringer, og saa har jeg udtalt, at Folkethingets Høire, selv om det var ringe i Tal, alligevel kunde faae en stor Indflydelse paa Afgjørelsen ved at optræde mæglende. Dette var nu angaaende min personlige Stilling og mine personlige Udtalelser, og de have ganske vist ikke havt saa overordentlig Meget at betyde i og for sig, men jeg gaar ud fra, at det er den samme Aand, som har gjennemtrængt de fleste Kandidaters Udtalelser. Overfor det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valg-

freds (Holstein-Ledreborg) skal jeg sige, at det har været mig en fuldstændig Overraskelse at høre hans Udtalelser, der forekomme mig aldeles ikke at være forenelige med det Standpunkt, jeg har søgt at gjøre gjældende i disse Bemærkninger. Jeg troede, at Meningen var, at, hvis der skulde være nogen Mulighed for at komme til et Resultat, saa maatte det være ved at indtage den Stilling, at man gik ind paa de positive Ting, som det i Virkeligheden dreier sig om. Man maatte spørge: Er det nødvendigt at beholde disse Gendarmer, og hvorlænge, skulle de være lyseblaa, eller hvilken anden Farve skulle de have, med andre Ord, kan der tænkes en anden Form for de Midler, man har til at opretholde Ro og Orden i Staten, og er det muligt at gjøre det uden Tillæg til Straffeloven, eller hvis ikke, hvorledes skal et saadant da være. Det er saaledes, jeg havde tænkt mig, at gaa frem for at naae en Overenskomst, men hvis jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlem, er hans Grundlag for en Forhandling at opstille gamle statsretlige Theorier, og jeg kan ikke indse, hvorledes det skulde kunne være muligt at slutte en Overenskomst, som i dette Dieblis fra den ene eller den anden Side satte statsretlige Theorier mod hinanden. Den eneste praktiske Maade, hvorpaa den Slags Ting kan tages, er vistnok at gaa lige til Sagen og træffe en Overenskomst om enkelte Lovgivningsoverensstemmelser og lade alle de Theorier ligge, thi disse Theorier have vi nu hørt saa mange Aar, og deraf er kommet den mest Uhykke. Derfor siger jeg, at efter den gode Tro, jeg har til det ærede Medlems Snildhed til at lede disse Forhandlinger og hans gode Villie, var jeg ikke i Stand til at forstaa, at det ærede Medlem kan mene, at man ad denne Vej kan naae et Resultat. Naar det ærede Medlem spurgte om, hvilket det positive Resultat fra vor Side var, har jeg opfattet det saaledes: hvilken anden Theori har Høire at stille op mod det absolute Nei og det absolute Beto. Jeg mener nu aldeles ikke, at man skal tale om Theorier, saalænge de Forhandlinger gaa for sig, og at der er meget mere Udsigt til at naae til et Resultat, naar man fra begge Sider lader Theorierne ligge. Ja, maatte jeg har misforstaaet det ærede Medlem,